

5^e Zondag in de Veertigdagentijd A

*Ieder die leeft in geloof aan Mij,
zal in eeuwigheid niet sterven. (Joh 11,26)*

Van leven naar eucharistie

Iedereen wil van zijn leven het beste maken. Maar hoe meer wij van het leven houden, hoe meer wij ervaren dat het maar broos is. Het is nauwelijks begonnen of aftakeling en dood bedreigen het. Op ieder ogenblik voelen wij dat het ons kan ontsnappen. Wij beheersen het niet volledig, ook al willen wij het tot een hoogtepunt brengen en het voortdurend bestendigen. Om het leven te overstijgen moeten wij sterven aan onszelf. Wie volwassen wil worden moet zijn jeugd achter zich laten, zoals een jongeman zijn kinderjaren moet ontgroeien. Een hoger leven bereiken wij maar langs en door het sterven aan het vorige.

Eerste lezing

Ezechiël 37,12-14

Zo spreekt God de Heer: "Ik ga uw graven openen; in massa's zal Ik u uit uw graven wegvoeren en u brengen naar de grond van Israël. En wanneer Ik dan uw graven geopend heb en u in massa's zal hebben weggevoerd uit uw graven zult gij weten dat Ik de Heer ben. Mijn geest zal Ik over u uitstorten en gij zult leven; Ik zal u vestigen op uw eigen grond en gij zult weten dat Ik de Heer ben: wat Ik zeg, dat volbreng Ik!" Zo luidt de Godspraak van de Heer.

Tweede lezing

Romeinen 8,8-11

Broeders en zusters, zij die volgens het vlees leven, kunnen God niet behagen. Maar uw bestaan wordt niet beheerst door het vlees, doch door de Geest, omdat de Geest van God in u woont. Zou iemand de Geest van Christus niet hebben, dan behoort hij Hem niet toe. Als Christus in u is, blijft wel uw lichaam door de zonde de dood gewijd, maar uw geest lééft, dank zij de gerechtigheid. En als de Geest van Hem die Jezus van de doden heeft opgewekt, in u woont, zal Hij die Christus Jezus van de doden heeft doen opstaan, ook uw sterfelijk lichaam eenmaal levend maken door de kracht van zijn Geest, die in u verblijft.

In die tijd stuurden de zusters Jezus nu de boodschap: "Heer, hij die Gij liefhebt, is ziek." Toen Jezus dit hoorde, zei Hij: "Deze ziekte voert niet tot de dood, maar is om Gods glorie, opdat de Zoon Gods er door verheerlijkt moge worden." Jezus hield veel van Marta, haar zuster en Lazarus. Toen Hij dan ook hoorde dat hij ziek was, bleef Hij weliswaar nog twee dagen ter plaatse, maar daarna zei Hij tot zijn leerlingen: "Laat ons weer naar Judea gaan." Bij zijn aankomst bevond Jezus dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. Zodra Marta hoorde dat Jezus op komst was, ging zij Hem tegemoet; Maria echter bleef thuis. Marta zei tot Jezus: "Heer als Gij hier waart geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar zelfs nu weet ik dat wat Gij ook aan God vraagt, God het U zal geven." Jezus zei tot haar: "Uw broer zal verrijzen." Marta antwoordde: "Ik weet dat hij zal verrijzen bij de verrijzenis op de laatste dag." Jezus zei haar: "Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en ieder die leeft in geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet sterven. Geloof jij dit?" Zij zei tot Hem: "Ja, Heer, ik geloof vast dat Gij de Messias zijt, de Zoon Gods, die in de wereld komt." Diep ontroerd sprak Jezus: "Waar hebt gij hem neergelegd?" Zij zeiden Hem: "Kom en zie, Heer." Jezus begon te wenen, zodat de Joden zeiden: "Zie eens hoe Hij van hem hield." Maar sommigen onder hen zeiden: "Kon Hij, die de ogen van een blinde opende, ook niet maken dat deze niet stierf?" Bij het graf gekomen overviel Jezus opnieuw een huivering. Het was een rotsgraf en er lag een steen voor. Jezus zei: "Neemt de steen weg." Marta, de zuster van de gestorvene, zei Hem: "Hij riekt al, want het is al de vierde dag." Jezus gaf haar ten antwoord: "Zei Ik u niet, dat als ge gelooft ge Gods heerlijkheid zult zien". Toen namen ze de steen weg. Jezus sloeg de ogen ten hemel en sprak: "Vader, Ik dank U dat Gij Mij verhoord hebt. Ik wist wel, dat Gij Mij altijd verhoort, maar omwille van het volk rondom Mij heb Ik dit gezegd, opdat zij mogen geloven, dat Gij Mij gezonden hebt." Na deze woorden riep Hij met luide stem: "Lazarus, kom naar buiten!" De gestorvene kwam naar buiten, voeten en handen met zwachtels gebonden en met een zweetdoek om zijn gezicht. Jezus beval hun: "Maakt hem los en laat hem gaan." Vele Joden, die naar Maria waren gekomen en zagen wat Hij gedaan had, geloofden in Hem.

Van eucharistie naar leven

Christus is ons leven. De dood heeft geen vat meer op ons als Hij in ons leeft. Zij is voortaan zoals voor Hem, een mysterieuze overgang in de Geest naar een hoger leven: het ware en eeuwige leven. Als wij leven "naar de geest" en niet "naar het vlees" (cf. Gal. 5,16-25) getuigen wij van Christus' verrijzenis. Zij is het bewijs en het begin van onze verrijzenis.

5^e Zondag in de Veertigdagentijd A

**Ieder die leeft in geloof aan Mij,
zal in eeuwigheid niet sterven. (Joh 11,26)**

Van leven naar eucharistie

Iedereen wil van zijn leven het beste maken. Maar hoe meer wij van het leven houden, hoe meer wij ervaren dat het maar broos is. Het is nauwelijks begonnen of aftakeling en dood bedreigen het. Op ieder ogenblik voelen wij dat het ons kan ontsnappen. Wij beheersen het niet volledig, ook al willen wij het tot een hoogtepunt brengen en het voortdurend bestendigen. Om het leven te overstijgen moeten wij sterven aan onszelf. Wie volwassen wil worden moet zijn jeugd achter zich laten, zoals een jongeman zijn kinderjaren moet ontgroeien. Een hoger leven bereiken wij maar langs en door het sterven aan het vorige.

Eerste lezing

Ezechiël 37,12-14

Zo spreekt God de Heer: "Ik ga uw graven openen; in massa's zal Ik u uit uw graven wegvoeren en u brengen naar de grond van Israël. En wanneer Ik dan uw graven geopend heb en u in massa's zal hebben weggevoerd uit uw graven zult gij weten dat Ik de Heer ben. Mijn geest zal Ik over u uitstorten en gij zult leven; Ik zal u vestigen op uw eigen grond en gij zult weten dat Ik de Heer ben: wat Ik zeg, dat volbreng Ik!" Zo luidt de Godsspraak van de Heer.

Tweede lezing

Romeinen 8,8-11

Broeders en zusters, zij die volgens het vlees leven, kunnen God niet behagen. Maar uw bestaan wordt niet beheerst door het vlees, doch door de Geest, omdat de Geest van God in u woont. Zou iemand de Geest van Christus niet hebben, dan behoort hij Hem niet toe. Als Christus in u is, blijft wel uw lichaam door de zonde de dood gewijd, maar uw geest lééft, dank zij de gerechtigheid. En als de Geest van Hem die Jezus van de doden heeft opgewekt, in u woont, zal Hij die Christus Jezus van de doden heeft doen opstaan, ook uw sterfelijk lichaam eenmaal levend maken door de kracht van zijn Geest, die in u verblijft.

Evangelie

Johannes 11,1-45

In die tijd was er iemand ziek, een zekere Lazarus uit Betanië, het dorp van Maria en haar zuster Marta. Maria was de vrouw die de Heer met geurige olie had gezalfd en zijn voeten met haar haren had afgedroogd. De zieke Lazarus was haar broer. De zusters stuurden Jezus nu de boodschap: "Heer, hij die Gij liefhebt, is ziek." Toen Jezus dit hoorde, zei Hij: "Deze ziekte voert niet tot de dood, maar is om Gods glorie, opdat de Zoon Gods er door verheerlijkt moge worden." Jezus hield veel van Marta, haar zuster en Lazarus. Toen Hij dan ook hoorde dat hij ziek was, bleef Hij weliswaar nog twee dagen ter plaatse, maar

daarna zei Hij tot zijn leerlingen: "Laat ons weer naar Judea gaan." De leerlingen zeiden: "Rabbi, nog pas probeerden de Joden U te stenigen en gaat Gij er nu weer heen?" Jezus antwoordde: "Heeft de dag geen twaalf uren? Overdag kan iemand gaan zonder zich te stoten, omdat hij het licht van deze wereld ziet. Maar gaat iemand 's nachts dan stoot hij zich, omdat het licht niet in hem is." Zo sprak Hij. En Hij voegde er aan toe: "Onze vriend Lazarus is ingeslapen, maar Ik ga er heen om hem te wekken." Zijn leerlingen merkten op: "Heer, als hij slaapt, zal hij beter worden." Jezus had echter van zijn dood gesproken, terwijl zij meenden dat Hij over de rust van de slaap sprak. Daarom zei Jezus hun toen ronduit: "Lazarus is gestorven, en omwille van u verheug Ik Mij dat Ik er niet was, opdat gij moogt geloven. Maar laat ons naar hem toegaan." Toen zei Tomas, bijgenaamd Didymus, tot zijn medeleerlingen: "Laten ook wij gaan om met Hem te sterven." Bij zijn aankomst bevond Jezus dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. Betanië nu was dichtbij Jeruzalem, op een afstand van ongeveer drie kilometer. Vele Joden waren dan ook naar Marta en Maria gekomen om hen te troosten over het verlies van hun broer. Zodra Marta hoorde dat Jezus op komst was, ging zij Hem tegemoet; Maria echter bleef thuis. Marta zei tot Jezus: "Heer als Gij hier waart geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar zelfs nu weet ik dat wat Gij ook aan God vraagt, God het U zal geven." Jezus zei tot haar: "Uw broer zal verrijzen." Marta antwoordde: "Ik weet dat hij zal verrijzen bij de verrijzenis op de laatste dag." Jezus zei haar: "Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en ieder die leeft in geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet sterven. Gelooft gij dit?" Zij zei tot Hem: "Ja, Heer, ik geloof vast dat Gij de Messias zijt, de Zoon Gods, die in de wereld komt." Na deze woorden ging zij haar zuster Maria roepen en zei zachtjes: "De Meester is er en vraagt naar je." Zodra Maria dit hoorde, stond zij vlug op en ging naar Hem toe. Jezus was nog niet in het dorp aangekomen, maar bevond zich nog op de plaats waar Marta Hem ontmoet had. Toen de Joden die met Maria in huis waren om haar te troosten, haar plotseling zagen opstaan en weggaan, volgden zij haar in de mening dat zij naar het graf ging om daar te wenen. Toen Maria op de plaats kwam waar Jezus zich bevond, viel zij Hem te voet zodra zij Hem zag en zei: "Heer, als Gij hier waart geweest zou mijn broer niet gestorven zijn." Toen Jezus haar zag wenen, en eveneens de Joden die met haar waren meegekomen, doorliep Hem een huivering en diep ontroerd sprak Hij: "Waar hebt gij hem neergelegd?" Zij zeiden Hem: "Kom en zie, Heer." Jezus begon te wenen, zodat de Joden zeiden: "Zie eens hoe Hij van hem hield." Maar sommigen onder hen zeiden: "Kon Hij, die de ogen van een blinde opende, ook niet maken dat deze niet stierf?" Bij het graf gekomen overviel Jezus opnieuw een huivering. Het was een rotsgraf en er lag een steen voor. Jezus zei: "Neemt de steen weg." Marta, de zuster van de gestorvene, zei Hem: "Hij riekt al, want het is al de vierde dag." Jezus gaf haar ten antwoord: "Zei Ik u niet, dat als ge gelooft ge Gods heerlijkheid zult zien". Toen namen ze de steen weg. Jezus sloeg de ogen ten hemel en sprak: "Vader, Ik dank U dat Gij Mij verhoord hebt. Ik wist wel, dat Gij Mij altijd verhoort, maar omwille van het volk rondom Mij heb Ik dit gezegd, opdat zij mogen geloven, dat Gij Mij gezonden hebt." Na deze woorden riep Hij met luide stem: "Lazarus, kom naar buiten!" De gestorvene kwam naar buiten, voeten en handen met zwachtels gebonden en met een zweetdoek om zijn gezicht. Jezus beval hun: "Maakt hem los en laat hem gaan." Vele Joden, die naar Maria waren gekomen en zagen wat Hij gedaan had, geloofden in Hem.

Van eucharistie naar leven

Christus is ons leven. De dood heeft geen vat meer op ons als Hij in ons leeft. Zij is voortaan zoals voor Hem, een mysterieuze overgang in de Geest naar een hoger leven: het ware en eeuwige leven. Als wij leven "naar de geest" en niet "naar het vlees" (cf. Gal. 5,16-25) getuigen wij van Christus' verrijzenis. Zij is het bewijs en het begin van onze verrijzenis.